

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Leo Luzara, Jiřího Miholy a Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 773)

Vláda na své schůzi dne 30. března 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k němu **nesouhlasné** stanovisko, a to zejména z těchto důvodů:

1. Události spojené s 2. světovou válkou a uctěním památky obětí nacistické okupace jsou již podle platné právní úpravy připomínány několika památnými dny a podle přesvědčení vlády je při vymezení okruhu významných dní na místě jistá míra zdrženlivosti, neboť přílišné rozšiřování jejich počtu by mohlo vést k nepřehlednosti a být tak naopak spíše na úkor jejich symbolického významu. Vláda má za to, že předmětné historické události spojené s uvedeným obdobím jsou zákonem o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu dostatečně připomínány.
2. Vláda je toho názoru, že za projev zrady zpravidla bývá pokládán již proces sjednávání Mnichovské dohody (30. září 1938) a následné obsazení pohraničních oblastí. V této souvislosti je tedy zavádějící označit 15. březen 1939 za „den zrady“. Rovněž označení tohoto dne za den zániku československé státnosti je nesprávné. Kontinuita státu se po dobu existence Protektorátu Čechy a Morava dovozuje z existence exilové vlády, v jejímž čele byl prezident Edvard Beneš a jejímž prostřednictvím a prostřednictvím jejího poradního orgánu – Státní rady – byla rovněž zajištěna kontinuita československého právního řádu, a to na základě ústavního dekretu prezidenta republiky č. 2 ze dne 15. října 1940, o prozatímním výkonu moci zákonodárné, který byl publikován

pod č. 20/1945 Sb. a ratihabován dne 28. března 1946 ústavním zákonem Prozatímního Národního shromáždění č. 57/1946 Sb. Nehledě na právě uvedené je i samotné označení „Československo“ v druhé části názvu nově navrhovaného významného dne nesprávné, neboť podle ustanovení § 1 ústavního zákona č. 299/1938 Sb., o autonomii Slovenskej krajiny, byl stát označen jako „Česko-Slovenská republika“, od kterého se odvozuje zeměpisné označení „Česko-Slovensko“..

3. V neposlední řadě vláda s ohledem na symbolickou rovinu zavedení nového významného dne považuje za vhodné připomenout postoj vyjádřený ve společné Česko-německé deklaraci o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji ze dne 21. ledna 1997, v níž obě smluvní strany prohlásily, že nebudou zatěžovat své vztahy politickými a právními otázkami pocházejícími z minulosti. Přijetí poslaneckého návrhu zákona by podle názoru vlády zbytečně zatěžovalo současné vynikající vztahy jak se Spolkovou republikou Německo, tak s ostatními státy, označovanými navrhovali zákona za zrádce.
4. Návrh zákona vykazuje nedostatky i z legislativně technického hlediska. Před číslem „15“ by bylo třeba vložit čárku, která v normativním textu odděluje jednotlivé významné dny, horní uvozovky před shora citovaným číslem by měly být nahrazeny dolními uvozovkami a s ohledem na legislativní zvyklosti by mělo být v čl. II návrhu zákona za slovo „účinnosti“ vloženo slovo „dnem“.